

Николай Лилиев

Все тия болни светлини...

Все тия болни светлини
и тия сълзи неизплакани,
и тия немощни жени,
незвани и нечакани!

Ще смогне ли студений ден
да ме погълне в свойте крясъци,
и да запали, възроден,
простора с нови блясъци?

Или ще чакам пак нощта,
та в нейните прегръдки каменни
да ме целуне пепелта
на жалбите ми пламенни?

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7706>]